

Clara Toma - **Cutia cu 51 de bomboane și poeme asortate**
© 2022 Editura CARTE INSPIRATĂ pentru prezenta ediție

Editor: Clara Toma
Imagine coperta: Clara Toma
www.carTEinspirata.net

Tehnoredactare: Magda Căpraru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOMA, CLARA

Cutia cu 51 de bomboane și poeme asortate / Clara Toma.

- București : Carte inspirată, 2022

ISBN 978-606-95252-3-4

821.135.1

Tipărit în România

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi fotocopierea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

Clara Toma

**Cutia cu
51 de bomboane
și poeme asortate**

**Editura
Carte Inspirată
2022**

1.

învăţăm, greşind, să iertăm
învăţăm, căzând, să zburăm
învăţăm, suferind, să vindecăm
învăţăm, încătuşaţi, să ne eliberăm
învăţăm, mirându-ne, să înţelegem
învăţăm, îndoindu-ne, să credem
învăţăm, plecând, să ne întoarcem
învăţăm, pierzând, să învingem
învăţăm, tăcând, să vorbim
învăţăm, plângând, să zâmbim
învăţăm, distrugând, să construim
învăţăm, primind, să dăruim
învăţăm, urând, să (ne) iubim
învăţăm, trăind, să trăim...

2006

2.

Măine va fi la fel ca azi: Carnaval
ne vom pune iar măştile în alb-negru
de pioni ai Marii Table de Şah
şi înaintând în paşi forţaţi de dans
ne vom face datoria de a ne lăsa sacrificaţi
în numele Jocului.

Între un capăt şi celălalt al tablei de şah
ne apucă de mii de ori oboseala,
sub măşti ne transpiră sufletele
şi am vrea să ne odihnim trupurile obosite
de atâtea mutări fără rost.

Noaptea, zeilor li se face somn.
Se ridică, leneş din faţa tablei de şah
aruncând peste noi o privire din care înţelegem
că pentru astăzi ne-am jucat destul.
...dar când ne oprim din joc e deja prea târziu...
Vlăguiţi de încă o zi,
adormim involuntar
şi începem să visăm...
că SUNTEM.

1991

3.

Într-o seară am adormit
întrebându-mă cum aş putea
să recunosc chipul Iubirii
printre atâtea chipuri asemănătoare ei.

Am dormit agitat şi fără niciun răspuns.
M-am trezit auzind
suspînul crengilor unui cireş
care-şi pierduse florile parfumate
în timpul furtunii de peste noapte.

Am priceput,
din liniştea aşternută în zori,
că iubirea nu poate avea
chipul unei furtuni care spulberă
flori de cireş...

2017

4.

Spre asfinţit...
de pe umeri arunc sacii,
îmi pun umbra deoparte,
nu mai mă sor paşii,
ştiu că vin de departe.

Nu-mi mai pierd urma,
aştern din mers calea,
îmi deschid larg uşa,
chiar de-i strămtă cărarea.

iau Viaţa în braţe,
îmi aranjez inima-n piept,
las Timpul să mă răsfeţe,
nu mai alerg, nu mai aştept.

Îmi prind Luna în păr,
chem Soarele-n faţă,
zâmbetul mi-l descopăr,
la epilog scriu o prefaţă.

Nu întreb ce-i de-acum înainte,
poate fi o baie fierbinte,
o rimă îmbrăţişată, un somn bun
ieri nu mai e aici,
măine răsare de-Acum...

21 aprilie 2020

5.

Dacă nu aş lăsa căldura verii în urmă,
cum m-aş simţi îmbrăţişată de toamnă?

Dacă nu aş scoate copilăria din umbră,
cum aş dansa în condurii de doamnă?

Dacă nu mi-aş face trecutul să tacă
Spre ce zări mi-aş putea povesti viitorul?

Dacă nu aleg cine şi ce să îmi placă
ce hărţi ale vieţii să-mi scurteze ocolul?

Dacă nu mă încred cu totul în mine
cine m-ar putea face să cred în miracol?

Dacă nu trăiesc şi ce-i rău şi ce-i bine,
cu ce ochi să privesc al lumii spectacol?

Dacă nu mi-aş ţese fir cu fir orice vise,
ce oracol mi-ar tălmăci mie norocul?

Dacă m-aş îndrepta spre uşi închise,
de unde să-i vină bucuriei sorocul?

Dacă nu îngădui soarelui să apună,
cum mă las mângăiată, noaptea, de lună?

Dacă nu las inima rămas bun să spună,
cum văd darurile lui Astăzi că se adună?

31 august 2019

6.

Nu îţi lipsesc. Nu îmi lipseşti.
Doar până torn ceaiul fierbinte în ceşti
şi până vine vremea să stăm la poveşti.

Până se zvântă pe jos urma oricărei ploii
nu îţi voi lipsi. Nici tu nu-mi lipsi.
Doar până ne e toamna în toi. Cât ai clipi.

Doar până aranjez vitrina în care-ţi zâmbesc
şi până-mi odihnesc dorul, ca să nu obosesc,
să nu-mi lipseşti, n-am să-ţi lipsesc.

29 august 2019